

1. Referentie

Referentie	Briggs, J.E. (2008). Young women and politics: an oxymoron? <i>Journal of Youth Studies</i> , 11(6), pp.579-592.
Taal	Engels
ISBN - ISSN	1469-9680 (elektronische versie)
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

In deze studie wordt nagegaan in welke mate jonge vrouwen geïnteresseerd zijn in politiek. De hypothese die vooropgesteld wordt, is dat jonge vrouwen niet per se interesse rapporteren in de mainstream partijpolitiek, maar dat ze – wanneer ze hierover bevraagd worden – eigenlijk wél belangstelling tonen voor politieke onderwerpen. Dit sluit aan bij de recente onderzoeksliteratuur over jongeren en politiek, waarin steeds vaker wordt vastgesteld dat jongeren zich afwenden van de conventionele politiek (stemmen, parlementaire politiek, enz.), maar daarom niet minder geïnteresseerd zijn in politieke kwesties. Aan de hand van focusgroepgesprekken met jonge vrouwen (18-24 jaar) tracht men erachter te komen waarom politiek zo onaantrekkelijk lijkt te zijn voor een meerderheid van jonge vrouwen.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Diversiteit, samenleving en politiek
Trefwoord(en)	Gender, participatie, politieke interesse

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Jacqueline Ellen Briggs Department of Policy Studies, University of Lincoln, Lincoln, UK jbriggs@lincoln.ac.uk

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	In de focusgroepgesprekken stonden 5 onderzoeksvragen centraal: 1. Hadden de deelnemers gestemd bij de laatste verkiezingen? 2. Wat verstaan de deelnemers precies onder 'politiek'? 3. Hoeveel politieke interesse rapporteren de deelnemers? 4. Zijn de deelnemers van mening dat jonge vrouwen minder geïnteresseerd zijn in politiek dan jonge mannen? Hoe denken de deelnemers over een aantal geponeerde stellingen?
Hypothesen	Hoewel jonge vrouwen doorgaans een laag niveau van politieke interesse rapporteren, wordt verwacht dat zij in focusgroepgesprekken wel degelijk blijken te geven van politieke belangstelling. Wanneer dieper kan worden ingegaan op een aantal politieke onderwerpen, problemen en het beleid, zal blijken dat jonge vrouwen in feite wel geïnteresseerd zijn in

	politiek. Men vermoedt dat vrouwen er niet in slagen een verband te leggen tussen hetgeen zij beschouwen als ‘politiek’ enerzijds, en al die ‘andere interessante dingen’ die op het eerste zicht niets met politiek te maken hebben anderzijds.
--	--

6. Methode

Onderzoeks-methode	Over een totale periode van 2 maanden (eind 2005) werden drie groepen van jonge vrouwen (tussen 18 en 24 jaar) bevestigd tijdens focusgroepgesprekken. Iedere focusgroep werd een reeks van algemene vragen voorgelegd, alsook een aantal controversiële stellingen, waarover kon worden gediscussieerd. Van de focusgroepgesprekken werd een transcriptie gemaakt, die vervolgens aan een inhoudsanalyse onderworpen werd. Op basis hiervan werden de onderscheiden focusgroepen met elkaar vergeleken.
Onderzochte groep	De samenstelling van de drie focusgroepen zag eruit als volgt: 1. 8 vrouwen die elkaar regelmatig ontmoeten in het jeugdhuis (‘Youth Centre’) van Lincoln (groep C) 2. 8 vrouwelijke studenten politieke wetenschappen (University of Lincoln) (groep P) 3. 8 vrouwelijke studenten uit andere disciplines (groep E)
Bereik	Lokaal (Lincoln, UK)

7. Resultaten

Onderzoeksvraag 1	Wat de eerste onderzoeksvraag betreft (hebben de vrouwen gestemd tijdens de laatste verkiezingen?), bleek dat de vrouwen uit groep P een hogere stemintentie hadden dan de deelnemers uit de andere focusgroepen. In groep P hadden 6 van de 8 vrouwen gestemd tijdens de laatste verkiezingen, in de overige twee focusgroepen hadden slechts 4 van de 8 deelnemers gestemd.
Onderzoeksvraag 2	Vervolgens werd aan de deelnemers gevraagd wat zij juist verstaan onder de term ‘politiek’. Hier bleek dat de vrouwen uit groep P het meest in staat waren om politiek als een ‘allesomvattend geheel’ te zien. De vrouwen uit groep C konden het minst duidelijk weergeven wat zij begrepen onder ‘politiek’.
Onderzoeksvraag 3	Toen gevraagd werd naar de politieke interesse van de deelnemers, rapporteerden de respondenten in groep P de hoogste niveaus van politieke interesse (bijna unaniem ‘heel geïnteresseerd’). De vrouwen uit groep E rapporteerden iets lagere niveaus van politieke interesse, maar bleken over het algemeen toch nog veel belangstelling te hebben voor politiek. Van de vrouwen uit groep C waren er slechts drie die aangaven dat ze potentieel geïnteresseerd zouden kunnen zijn in politiek. Hoewel de studenten politieke wetenschappen de meeste politieke interesse rapporteerden, bleken dus ook de vrouwen uit de andere focusgroepen potentieel geïnteresseerd en zeker niet politiek apathisch.
Onderzoeksvraag 4	Vervolgens werd aan de respondenten gevraagd of zij geloven dat jonge vrouwen minder geïnteresseerd zijn in politiek dan jonge mannen. Hier bleken de meningen erg uiteenlopend over de verschillende focusgroepen heen. Sommige vrouwen meenden dat vrouwen net meer geïnteresseerd zijn in politiek dan mannen, anderen waren van mening dat mannen meer belangstelling hebben voor politiek dan vrouwen. De redenen die zij hiervoor aanhaalden, waren tevens van uiteenlopende aard: tijdsgebrek, risico om als feministe bestempeld te worden, enz.
Onderzoeksvraag 5	Tot slot werden de respondenten een aantal politieke en tevens controversiële stellingen voorgelegd, bijv. ‘Tony Blair doet zijn werk goed’, ‘de monarchie zou afgeschaft moeten worden’ of ‘dieren hebben ook rechten’. Hier bleek voornamelijk dat óók degenen die weinig politieke interesse rapporteren (de vrouwen uit groep C en in mindere mate de vrouwen uit groep E) wel degelijk een mening hebben en kunnen uitdrukken over een hele reeks van politieke kwesties. Men zou hieruit kunnen besluiten dat deze vrouwen niet politiek apathisch zijn, maar dat zij er niet in slagen de connectie te zien tussen politieke/controversiële onderwerpen (waarvoor zij zelf ook gevoelig zijn) en de

	mainstream partijpolitiek.
--	----------------------------

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/